

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเผชิญปัญหาตามแนวทางเทียร์โมเดลที่มีต่อความสามารถในการเผชิญปัญหาของเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเผชิญปัญหาตามแนวทางเทียร์โมเดล และตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเผชิญปัญหาของเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ที่มีคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาก่อนการทดลองต่ำ โดยการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการจับคู่เพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายหรือหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 และเป็นนักเรียนที่บิดามารดาเสียชีวิตจากโรคเอดส์ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอแม่อาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้ง 2 ชนิด คือ (1) โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเผชิญปัญหา (2) แบบประเมินความสามารถในการเผชิญปัญหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเผชิญปัญหาตามแนวทางเทียร์โมเดลมีคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. เยาวชนที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเผชิญปัญหาตามแนวทางเทียร์โมเดลมีคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาสูงกว่าเยาวชนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

The purpose of this research was to study the effects of coping ability development program based on the Satir Model on AIDS-affected youths. This research was an experimental research which had pretest – posttest control group. The dependent variable was the coping ability development program based on Satir Model and the independent variable was the coping ability of AIDS-affected youths.

The subjects were 50 students who had very low scores in coping ability which separated into 2 groups; experimental group and control group; by using match-paired method. The subjects were male and female students in Mathayom 4 to Mathayom 6 who was studying in the first semester on the year 2006 whose parents died because of HIV/AIDS in one school in Mae – Eye district, Chiang Mai. The research instruments were (1) The Coping Ability Development Program (2) Survival Coping Scale. The results of the study were as followed:

1. In the experimental group, the mean score of coping ability was statistically significant higher than before participating in the program at $p < .001$
2. After the experiment, the mean score of coping ability score of the experimental group was statistically significant higher than the control group at $p < .001$